

synes at ville have, at det skal se ud. Det ærede Medlem udtalte derefter, idet han kom med forskellige Bemærkninger om den nuværende og den ældre Baadtype, at „alt tyder dog paa“ — det er altsaa det ærede Medlems Udtalelse — „at Tilbøjeligheden til Kæntring og de dermed følgende uhyggelige Tab af Menneskeliv ved Redningsvæsenet snarere har været i Tiltagende end i Aftagende, siden man kom over til den ny Type“. Det var det ærede Medlems Slutningsbemærkning angaaende dette Spørgsmaal. Nu vil jeg dertil sige, at man jo selvfølgelig kun med stor Varsomhed kan benytte en Statistik over Kæntringer til at danne sig en Mening om, hvilken Baadtype der er at foretrække. Det er klart, at man skal benytte dette med stor Varsomhed, og det af den simple Grund, at et saa ringe Antal Kæntringer er for lidt at bygge en Statistik paa, idet Tilfældigheder kunne gribe stærkt ind her. Men hvis man sammenligner Antallet af Kæntringer fra før 1883 med Antallet af Stationerne, Redningsforetagenderne og Øvelserne i dette Tidsrum, og saa anstiller en tilsvarende Sammenligning mellem Tallene efter 1883, vil det ses, at disse ikke kunne paa-bæraabes til Skade for den nu brugte Type af Baade. Jeg skal saaledes oplyse, at fra 1856—60 var der 1 Kæntring ved 45 Redningsforetagender og ca. 500 Øvelser; 1860—70 var der 3 Kæntringer ved 86 Redningsforetagender og ca. 900 Øvelser, 1870—80 var der 3 Kæntringer ved 163 Redningsforetagender og ca. 1,050 Øvelser, 1880—90 var der 4 Kæntringer ved 137 Redningsforetagender og ca. 1,400 Øvelser, og endelig 1890—1900 var der 3 Kæntringer ved 183 Redningsforetagender og ca. 2,400 Øvelser. Men nu maa det hertil bemærkes, at den efter 1883 indførte Baadetype kun langsomt og gradvis blev tagen i Brug; derfor vil man ikke i det Tidsrum, altsaa i de første Aar efter 1883, kunne benytte disse Tal, idet der baade var af de ældre Baade og af de nyere Baade. Men hvis man tager Tallene fra 1870—80 og sammenstiller dem med Tallene fra 1890 til 1900, vil det ses, at i det første Tiaar var der 3 Kæntringer fra lidt over 1,200 Redningsforetagender og Øvelser, og i det sidste Tiaar var der ogsaa 3 Kæntringer,

men fra 2,600 Redningsforetagender og Øvelser. Dette peger altsaa ikke paa, at der skulde være større Mangler ved den nu benyttede Type af Redningsbaadene.

Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem har fremdraget denne Sag paa en noget for alarmerende og opsigtsvækkende Maade; han har fremdraget den paa en Maade, synes jeg, som let kan gøre Skade. Det kan jo nemlig gøre Skade, hvis hans Udtalelser ville bidrage til at svække Tilliden til vore Redningsbaade hos Redningsmandskabet; hvis dette bliver opfyldt af Mistillid og Tvivl om Redningsbaadernes hensigtsmæssige Indretning, saa kan det, synes mig, gøre nogen Skade, og jeg synes ikke, at det ærede Medlem har saa store Beviser og saa store Grunde at bygge sine Anker paa, at han har Grund til at optræde i denne Sag, som han har gjort. Men nu skal selvfølgelig dette Spørgsmaal, som er draget frem, blive nærmere undersøgt; det er der jo al god Grund til, og det skal ogsaa finde Sted, men jeg skal dog lige bemærke, at efter at den Ulykke fandt Sted i 1897, hvor 12 af Redningsmandskabet omkom, saa blev der ogsaa den Gang foretaget en Undersøgelse; og Ministeriets Konsulent, Kommandør Bonnesen, som foretog denne Undersøgelse, udtalte da, at Baadene ere i fyldestgørende Stand, og at den anvendte Type af Redningsbaade er af en saa hensigtsmæssig Konstruktion, som man for Tiden er i Stand til at tilvejebringe. Dette blev der udtalt den Gang, men det er jo muligt, at der kan findes Forbedringer, og hvis den Undersøgelse, som nu skal og vil blive sat i Gang, kommer til det Resultat, bør Forbedringen selvfølgelig finde Sted. Men der var maaske et Spørgsmaal til, som kunde være Genstand for Undersøgelse, og det er Spørgsmaalet om den mærkelige Maade, som jeg synes det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen) er optraadt paa i denne Sag. Det ærede Medlem oplyste os jo om, at han har gaaet i 10 Aar med sin Tvivl; dette synes mig er ret besynderligt, naar man ved, at det ærede Medlem i disse 10 Aar stod paa en ret venskabelig og fortrolig Fod med de daværende Ministre, som i dette Tidsrum havde med denne Sag at